

ΔΑΪΚΟ ΚΟΜΑ

Πολλοί μιλούνε σήμερα γι' ανόρθωση και γι' αλλαγή στα διάφορα συστήματα πολιτειακά, διοικητικά, οικονομικά κ.λ.π. πού κυβερνοῦν τὸ Κράτος, καὶ καταδικάζουν τὰ παλιὰ κόμματα πῶς δὲν εἶχαν σειρὰ καὶ διεύτυση στὶς ἐνέργειές τους. Μὰ κανεὶς ἀπ' ἑλοὺς αὐτοὺς, ἀκόμα κι αὐτὸ τὸ καινούριο κόμμα τῶ Φιλελεύθερων τοῦ κ. Βενιζέλου πού διακηρύχνει πῶς εἶναι κόμμα ἀρχῶν, δὲν ἔδωσαν καθολικὸ σύστημα στὸ τί ἰδέες ἔχουν, στὸ τί θέλουν καὶ στὸ τί θὰ πασπίσουν νὰ κάμουν γιὰ νὰ φέρουν αὐτὴ τὴν περίφημη ανόρθωση.

Ἐξάφρση μονάχα ἔκαμε ἡ «Κοινωνιολογικὴ Ἑταιρεία» πού τούτη τὴ βδομάδα ἔβγαλε δημόσια τὸ πρόγραμμά της. Καὶ πρέπει νὰ ὁμολογήσουμε πῶς τὸ πρόγραμμα αὐτὸ εἶναι μελετημένο, σωστό, ζυγισμένο, συστηματοποιημένο, πού ἀνοίγει πλατὴ δρόμο στὰ κάθε λογῆς ζητήματα ὄχι γιὰ νὰ κυνηγήσῃ ἀερολογήματα καὶ κούφιες θεωρίες, μὰ γιὰ νὰ ποδείξῃ τὴ διεύτυση πού πρέπει νὰ πάρουν σύφωνα μὲ τὰ μέσα καὶ τοὺς ὅρους τῆς σημερινῆς κοινωνικῆς μας ζωῆς.

Ἄφου στὴν ἀρχὴ περιγράφει τὴ συγκαιρινὴ πολιτικὴ, οικονομικὴ καὶ κοινωνικὴ κατάντια μας φτάνει στὸ συμπέρασμα πῶς: «ἡ τέτοια κατάσταση δὲν εἶναι δυνατὸ νὰλλάξῃ ἂν δὲν κοπῇ σύριζα ἡ αἰτία της. Ἄν δηλαδὴ δὲν κατορθώσουμε νὰ τελειοποιήσουμε σὲ τέτοιο βαθμὸ τὸν πολιτικὸ μας ὀργανισμό, πού νὰ περιλάβῃ στὴ λειτουργία του τὴν παραγωγή τῶν ἀγαθῶν καὶ νὰ κανονίσῃ τὴ διανομὴ τους μὲ τρόπο δίκιο κι ἀθρώπινο»

«Μὰ μὴ τέτοια μεταβολή», λέει τὸ πρόγραμμα, «δὲν μπορεῖ γιὰ λόγους πού ξέρει ὁ καθένας, νὰ γίνῃ μὲ μιὰς, εἶνα: ὁμῶς δυνατὸ ἢ πολιτεία οἰγὰ οἰγὰ νὰ μπῆ στὸν κατάλληλο δρόμο γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό, περιορίζοντας ὀλοένα τὴν ἐμετάληψη τοῦ ἐργασόμενου λαοῦ ἀπὸ τίς τάξεις πού ἔχουν στὰ χέρια τους τὰ μέσα τῆς παραγωγῆς, βοηθώντας στὴν οικονομικὴ κ' ἠθικὴ πρόοδο τίς ἐργατικὲς τάξεις, δίνοντάς τους διάφορα ὠφελήματα εἴτε μ' ἔξοδα τῆς Πολιτείας, εἴτε μ' ἔξοδα τῆς πλουτοκρατικῆς τάξης, κανονίζοντας μὲ τὴν πρεπούμενη φορολογικὴ νομοθεσία τὴ διανομὴ τοῦ πλοῦτου σύφωνα μὲ τὸ δίκιο, πλαταίνοντας τὴ δικαιοδοσία της σ' ἐπιχειρήσεις κατ'ἀλληλεις σήμερα πιά γιὰ κεντρικὴ διεύτυση πού ἔχουν ἐξαιρετικὴ κοινωνικὴ σπουδαιότητα, καὶ μὴν ἀφίνοντας μὲ μιὰ κατάλληλη νομοθεσία τὸ ὑπερβολικὸ μάζεμα τοῦ πλοῦτου σὲ λίγους ἀθρώπους.»

Κι ἀμέσως κατόπι, μὲ λίγα καὶ σταράτα λόγια, μὰ πού βαθιὰ τους σαλεύει ἡ ἀληθινὴ παρατήρηση, ἡ κοινωνικὴ ἀνάγκη, ἡ λαχτάρα γιὰ καλητέρεψη,

τὸ πρόγραμμα τῆς «Κοινωνιολογικῆς Ἑταιρείας» δίνει στὰ καθέκαστα τὸν τρόπο τῆς μεταβολῆς στὸν κάθε κλάδο τῆς δημόσιας κίνησης καὶ ζωῆς. Θὰ θέλαμε μονάχα νὰ εἶταν γραμμένο στὴν ἀληθινὴ μας γλώσσα, γιὰ νὰ τὸ ἐννοίωθε στὶς γενικὲς του γραμμὲς κι ὁ πολλὸς κόσμος, πού ἴσα μὲ τώρα παρασύρθηκε καὶ παρασαίρνεται ἀπὸ τὰ χοντρά ψεύτικα κι ἀκατανόητα λόγια, καὶ νὰ τὸ περνούσαμε ἀλάκερο καὶ στὸ «Νουμά».

Ὅπως κι ἂν εἶναι ἡ «Κοινωνιολογικὴ Ἑταιρεία» ἔδωσε τὴ σημαία πού κάτου της θὰ παλαίψῃ ὁ λαὸς τῆς δουλειᾶς ξυπνώντας καὶ νοιώθοντας τὸν ἑαυτὸ του, γιὰ τὴ δημιουργία ἐνὸς καθαροῦ κι ἀληθινοῦ Δαϊκοῦ κόματος.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ

ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ

ΠΑΡΑΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ

Ἔλεγα τίς προοίλλες τοῦ Πάλλη πῶς θὰ τοῦ στείλω ἕνα νέο βιβλίον πού διάβασα, καὶ πού ἤθελα νὰ τὸ διαβάσῃ κ' ἐκεῖνος. Στὴν ἀρχὴ εἶπε ναί. Κατόπι σὰν τὸ καλοσυλλογίστηκε, εἶπε, ὄχι. Καλλιτέρα στείλε μου κάμποσες μαῦρες ἐλιές.

Εἶναι ἀπὸ τοὺς λίγους ὁ Πάλλη πού τὴν κατάλαβαν αὐτὴ τὴν ἀλήθειαν, πῶς παραδιαβάζουμε. Μιῶ βέβαια γιὰ τοὺς ὅσους ἔχουνε τὴ συνήθειαν νὰ διαβάζουνε πικρῆς λογῆς καλὰ βιβλία, καὶ δικὰ μας καὶ ξένα. Ἐπειδὴ ἔχουμε κι ἀμέτρητους πού ὄχι καλὰ βιβλία, μὰ μίτε Μπερτόλδο πιά δὲ διαβάζουνε. Τὸ πολὺ τὴν ἐφημερίδα τους. Γι' αὐτονοὺς ὁ λόγος τώρα δὲν εἶναι. Ὁ λόγος εἶναι γιὰ τοὺς μερικὸς πού πασιάζουνε νὰκολουθῶνε κάπως τὴ φιλολογικὴ κίνηση τοῦ κόσμου.

Τοὺς ἔρχεται σὰν εἶδος μανίας. Μόλις φανῇ καινούριον βιβλίον ἀπὸ κάπως φημισμένο ὄνομα, καὶ πέρφουν ἀπάνω του. Κ' εἶναι τόσο πολλὰ τώρα τὰ τέτοια βιβλία, μὰ καὶ σὲ δυὸ ἢ τρεῖς μονάχα γλώσσες νὰ περιοριστοῦμε, πού ἀπὸ τὴν πολλὴ τὴ λαχτάρα νὰ φανοῦνε καλὰ σιβουρωμένοι μὲ τὰ πιδ στερνὰ δῶρα πού μᾶς κατέβυσαν οἱ Μοῦσες, φορτώνονται σὲ βαθμὸ πού λὲς κι ὁ νοῦς τους δὲν εἶναι πιά λέπτερος νὰ δουλέγῃ ἀπ' ἐλόγου του, εἶναι γεμάτος ἄλλων ἀνθρώπων ἰδέες κ' εἰκόνες, μὲ περίσσια ἀταξία ριχμένες. Ἐπειδὴ τὴν κρίση τὴν ἔχει ἀπὸ καιρὸ θαμμένη ὁ ὄγκος τους.

Κάποιος συγγραφέας ἔλεγε μιὰ φορὰ τοῦ Ψυχάρι πῶς σκόπευε κάτι νὰ μεταφράσῃ ἀπὸ ξένη γλώσσα. «Νὰ μεταφράξῃς τὸν ἑαυτὸ σου», τοῦ ἀποκριθῆκε ὁ βροντόφωνος Παρισιάνος. Τέτοια μιὰ συ-